

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ЗАШТИТИ КОНКУРЕНЦИЈЕ

Члан 1.

У Закону о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/09), члан 15. мења се и гласи:

„Доминантан положај има учесник на тржишту који, због своје тржишне снаге, може да послује на релевантном тржишту у значајној мери независно у односу на стварне или потенцијалне конкуренте, купце, добављаче или потрошаче.

Тржишна снага учесника на тржишту се утврђује у односу на релевантне економске и друге показатеље, а нарочито:

- 1) структуру релевантног тржишта и тржишни уделе;
- 2) стварне и потенцијалне конкуренте;
- 3) економску и финансијску снагу;
- 4) степен вертикалне интегрисаности;
- 5) предности у приступу тржиштима снабдевања и дистрибуције;
- 6) правне или чињеничне препреке за приступ других учесника тржишту;
- 7) снага купца;
- 8) технолошке предности, права интелектуалне својине својине.

Претпоставља се да учесник на тржишту има доминантан положај на релевантном тржишту ако је његов тржишни удео 40% или више.

Два или више правно независна учесника на тржишту, чији је удео 50% или више, могу да имају доминантан положај ако су повезани економским везама тако да на релевантном тржишту заједнички наступају или делују као један учесник (колективна доминација).“

Члан 2.

У члану 17. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) стицања од стране једног или више учесника на тржишту, непосредне или посредне контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над другим учесником на тржишту или више учесника на тржишту, или делом, односно деловима других учесника на тржишту“

Члан 3.

У члану 32. став 3. мења се и гласи:

„Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Комисије, укључујући и издвајања за средства резерви.“

Став 5. мења се и гласи:

„Ако се годишњим обрачуном прихода и расхода утврди да су укупно остварени приходи Комисије већи од остварених расхода, разлика се након издвајања средстава за резерве, уплаћује у буџет Републике Србије“

Члан 4.

У члану 38. став 8. мења се и гласи:

„Против закључка из става 5. овог члана није допуштена посебна жалба, осим ако овим законом није другачије прописано“

Став 9. брише се.

Досадашњи став 10. постаје став 9.

Члан 5.

У члану 45. став 3. мења се и гласи:

„О захтеву из става 1. овог члана одлучује закључком председник Комисије, а против закључка којим се захтев одбацује или одбија допуштена је посебна жалба о којој одлучује Савет“

Члан 6.

Назив одељка изнад члана 47. брише се.

Члан 7.

После члана 51. додаје се нови назив одељка, који гласи:

„2. Посебне одредбе о поступку због повреде конкуренције“

Члан 8.

У члану 56. став 2. мења се и гласи:

„Закључак из става 1. овог члана, против кога је допуштена посебна жалба, доноси председник Комисије, а по жалби против закључка одлучује Савет.“

Члан 9.

У члану 57. став 4. мења се и гласи:

„Принудно извршење мере заштите конкуренције односно процесног пенала, као и повраћај средстава у случају њиховог умањења или поништаја одлуком суда, спроводи пореска управа у складу са прописима који уређују наплату пореза.“

Ст. 5. и 7. бришу се.

Досадашњи ст. 6. и 8. постају ст. 5. и 6.

Члан 10.

Члан 58. мења се и гласи:

„Комисија може донети закључак о прекиду поступка испитивања повреде конкуренције, којим се одређује мера из члана 59. овог закона, ако странка предложи поравнање и у ту сврху понуди услове и рокове за извршење мере.

Предлог за поравнање странка може ставити у року од годину дана од покретања поступка испитивања повреде конкуренције, односно у року за изјашњење из члана 38. став 2. овог закона, у зависности који рок раније протиче.

Ако комисија утврди да је вероватно да ће се на основу предложених услова отклонити, односно спречити поновно наступање повреде конкуренције, закључком ће одредити меру на основу датог предлога, с тим да комисија није у потпуности везана за услове из предлога.

Закључком из става 1. овог члана се одређује рок за извршење мере и за доставу доказа о испуњењу услова из мере.

закључак из става 1. овог члана се доноси ако странка у потпуности сарађује у поступку пред комисијом, као и другим случајевима када комисија утврди да постоје оправдани разлози у погледу економичности поступка.

Поступак ће се наставити, у року не дужем од пет година од дана извршења радње, односно од последњег дана временског периода извршења радње, ако:

1) се битно промене околности на којима се заснивао закључак о прекиду поступка;

2) странка не испуни обавезе из мере, односно не достави одговарајуће доказе о томе;

3) је закључак о прекиду поступка донет на основу нетачних или неистинитих података које је доставила странка.

О поступању странке по закључку о прекиду поступка, Комисија води рачуна по службеној дужности.

Закључак о прекиду поступка, односно наставку поступка, доноси савет Комисије.“

Члан 11.

У члану 60. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Решење из става 1. овог члана Комисија може да укине ако се измене услови под којима је изузеће одобрено, односно да поништи ако се изузеће заснива на нетачним или неистинито приказаним чињеницама или ако се изузеће злоупотребљава.“

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 12.

У члану 62. став 1. брише се реч „та“.

У ставу 4. реч „три“ замењује се речју „четири“.

Члан 13.

У члану 65. став 1. мења се и гласи:

„Комисија је дужна да донесе решење по пријави концентрације у року од месец дана од дана пријема потпуне пријаве у смислу прописа из члана 63. став 4. овог закона, у складу са чланом 37. овог закона, односно закључак о спровођењу испитног поступка из члана 62. став 2. овог закона.“

Став 4. мења се и гласи:

„Ако се утврди да пријава не испуњава услове из члана 61. овог закона или да подносилац није извршио допуну непотпуне пријаве по налогу Комисије, пријава се одбацује закључком који доноси Председник Комисије.“

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 14.

У члану 68. став 3. мења се и гласи:

„Мера заштите конкуренције не може се одредити протеком пет година од дана извршења радње или пропуштања испуњења обавезе, односно од последњег дана временског периода извршења радње из става става 1. овог члана.“

После става 3. додају се нови ст. 4. до 7. који гласе:

„Застарелост из става 3. овог члана прекида се сваком радњом Комисије предузетом ради утврђивања радње из става 1. овог члана и одређивања мере заштите конкуренције. Када Комисија води поступак против више учесника на тржишту или удружења учесника на тржишту, застарелост се прекида даном када је било ком од

учесника на тржишту који има положај странке у поступку достављен поднесак Комисије.

После сваког прекида, застарелост почиње поново да тече, али се поступак испитивања повреде конкуренције не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 3. овог члана.

Мера заштите конкуренције не може се наплатити протеком пет година од дана извршности решења Комисије, односно одлуке суда, ако је покренут управни спор. Застарелост се прекида сваком радњом надлежног органа предузетом ради наплате мере заштите конкуренције

После сваког прекида, застарелост почиње поново да тече, али се поступак наплате не може водити протеком двоструког периода утврђеног ставом 6. овог члана.“

Члан 15.

У члану 70. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) не поступи по захтеву Комисије да јој достави или саопшти тражене податке или јој достави или саопшти нетачне, непотпуне или лажне податке у смислу чл. 44, 47. и 48. овог закона;“

Члан 16.

У члану 71. став 1. речи „Управни суд“ замењују се речима „Привредни апелациони суд“.

Члан 17.

У члану 72. став 4. мења се и гласи:

„Рок за доставу тужбе са прилозима Комисији на одговор је 15 дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 30 дана од дана пријема тужбе на изјашњење.“

Став 5. мења се и гласи:

„Суд ће донети одлуку по тужби најкасније у року од 3 месеца од пријема одговора на тужбу односно од протеча рока за одговор на тужбу.

После става 5. додају се нови ст. 6. и 7. који гласе:

„Рок за доставу ванредног правног средства са прилозима на изјашњење је 15 дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 30 дана од дана пријема ванредног правног средства на изјашњење.

Врховни касациони суд ће донети одлуку о ванредном правном средству најкасније у року од 3 месеца од пријема одговора на ванредно правно средство односно од протеча рока за овај одговор.“

Члан 18.

Поступак пред Комисијом који до дана ступања на снагу овог закона није окончан, наставиће се по одредбама овог закона.

Изузетак је одредба члана 1. овог закона, која се примењује у поступку који је покренут након ступања на снагу овог Закона.

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о заштити конкуренције („Службени гласник Републике Србије”, број 51/2009) садржан је у члану 97. став 1. тачка 6. Устава Републике Србије („Службени гласник Републике Србије”, број 98/2006), према коме Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште; правни положај привредних субјеката; систем обављања појединих привредних и других делатности; робне резерве; монетарни, банкарски, девизни и царински систем; економске односе са иностранством; систем кредитних односа са иностранством; порески систем, као и у члану 84. став 1. и 2. којима се уређује да сви имају једнак правни положај на тржишту и да су забрањени акти којима се, супротно закону, ограничава слободна конкуренција, стварањем или злоупотребом монополског или доминантног положаја.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлог за доношење Закона о изменама и допунама Закона о заштити конкуренције, пре свега је чињеница да је Комисија у протеклом периоду уочила негативне ефекте материјалноправних и процесноправних новина уведених Законом, не само на правну сигурност учесника на тржишту, већ и на деловање Комисије као државног органа, надлежног за спровођење Закона. Поред тога, било је нужно је извршити и друге мање измене Закона, из разлога одређених непрецизности у тексту Закона које су доводиле до проблема у пракси.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Члан 1.

У складу са препорукама ЕК, измењена је дефиниција доминантног положаја на тај начин што је примењен концепт који се заснива на утврђивању тржишне снаге учесника. Овај концепт је прихваћен и заступљен и у одлукама европских судова (**Case 85/76 Hoffmann-La Roche v Commission (1979) ECR 461**). Прописани су јасни критеријуми према којима се одређује тржишна снага, и то на начин да није потребно утврђивати сваки наведени показатељ у сваком појединачном случају, односно да учесник може имати доминантан положај и у случају када не стоје сви наведени показатељи, већ из утврђених показатеља, појединачно и у њиховој међусобној зависности, произлази да учесник има такав положај на утврђеном релевантном тржишту, који му омогућава да „послује на релевантном тржишту у значајној мери независно у односи на стварне или потенцијалне конкуренте, купце, добављаче или потрошаче“. Таксативно навођење критеријума који ће се примењивати код утврђивања постојања доминантног положаја повећава правну сигурност и транспарентност рада Комисије тиме што су странке у поступку унапред упознате на који начин ће Комисија потупати у свим појединачним случајевима који захтевају утврђивање постојања доминантног положаја. Такође прописано је да тржишно учешће од 40% или више, указује на постојање доминантног положаја, али нема карактер правне претпоставке која би „ослобађала“ Комисију обавезе да утврђује постојање доминантног положаја у сваком конкретном случају. Истиче се значај тржишног учешћа као показатеља тржишне снаге, али се наглашава да он сам за себе није довољан и Комисија се упућује на обавезну примену критеријума побројаних у претходном ставу. С друге стране, може се утврдити доминантан положај и у

ситуацији када је тржишно учешће мање од 40%, али други прописани критеријуми то доказују. Терет доказивања је увек на Комисији. Дефинише се појам тзв. колективне доминације. И у овом случају, доминантан положај се утврђује на основу критеријума из става 1 и 2, али се посебно одређује да се доминантан положај може утврђивати и у односу на тржишно понашање два или више учесника, када они наступају како је прописани у овом ставу.

Члан 2.

Прецизирано је да се под концентрацијом сматра и стицање непосредне или посредне контроле и над делом, односно деловима других учесника на тржишту. Предложеном изменом је отклоњена одређена нејасноћа у тексту Закона у погледу дефиниције овог института, односно усклађен је текст са одредбом члана 63. став 3. Закона.

Члан 3.

Дефинисано је да се финансијским планом Комисије утврђују, осим укупних прихода и расхода, и издвајања за средства резерви, како је и било прописано Законом о заштити конкуренције („Службени гласник Републике Србије”, број 70/2005), а што је услед пропуста током израде Закона о заштити конкуренције („Службени гласник Републике Србије”, број 51/2009) било изостављено.

Члан 4.

Ограничено је право странака на посебну жалбу само против одређених закључака прописаних законом, јер је уочено да се сам поступак врло често непотребно одуговлачи, што је у супротности са начелом економичности поступка и у крајњој инстанци и са интересима странака у поступку, па је сходно наведеном брисан и став 9. овог члана.

Члан 5.

Прописано је право на жалбу против закључка председника Комисије којим се одбија или одбацује захтев из става 1. овог члана, о којој одлучује Савет. Ова измена је у складу са наведеном изменом у члану 4. овог закона.

Члан 6. и 7.

Измене су учињене ради боље систематике закона и из разлога што одредбе чл. 47, 49, 50. и 51. не спадају у посебне одредбе о поступку повреде конкуренције

Члан 8.

Прописано је право на жалбу против закључка председника Комисије о којој одлучује Савет, а што је у складу са наведеном изменом у члану 4. овог закона.

Члан 9.

Извршење мере заштите конкуренције спроводи се на основу коначног и извршног решења Комисије, којим се одређује и рок за добровољно извршење обавезе, који не може бити краћи од 3 месеца нити дужи од године дана од дана пријема решења (члан 68. ст.2. Закона). Комисија може да одложи извршење до правоснажности одлуке, под условима из чл. 71. ст. 3. Закона. У свом досадашњем раду, Комисија је увек одлагала извршење мере до правоснажности одлуке. Одредбом члана 57. став 3. прописано је да се наплата новчаног износа одређене управне мере врши у корист буџета РС.

Досадашњим ставом 7. члана 57. Закона, било је прописано да принудну наплату новчаног износа мере спроводи пореска управа по правилима принудне наплате пореза, што представља *lex specialis* у односу на одредбу члана 266. став 2. ЗУП-а, да се извршење ради испуњења новчаних обавеза спроводи судским путем (судско извршење). Међутим, ни једном одредбом Закона није уређено у ком поступку и на који начин се врши повраћај наплаћених средстава у случају умањења или поништаја мере од стране суда, што је по нашем мишљењу неопходно из разлога правне сигурности, као и законитог поступања како Комисије тако и пореске управе. Такође сматрамо да је постојеће законско решење да принудну наплату спроводи пореска управа, у складу са прописима који уређују наплату пореза. На овај начин омогућава се пореској управи, односно Министарству финансија да врши контролу уплате и исплате новчаног износа мере у буџет односно из буџета, и да сходно томе, планира и реализује ангажовање средстава. Са друге стране, ово законско решење погодује и странкама у поступку, с обзиром да је пореска материја укључујући и поступак, детаљно уређена, што ће омогућити остваривању процесних и других права странака у том поступку (нпр. плаћање на рате и томе слично).

Досадашња одредба става 5. члан 57. Закона, да се камате „које настану у случају умањења износа или укидања управне мере, исплаћују на терет средстава Комисије“, представља својеврстан преседан како у нашем правном систему, тако и упоредноправно посматрано. Наиме, новчани износ мере се уплаћује у буџет Републике Србије, која враћа тај износ то јест „главницу“, а Комисија, која не користи уплаћена средства и не може њима да располаже чак ни у погледу времена евентуалног повраћаја, има обавезу да плати камату. Додатна отежавајућа околност се огледа у чињеници да се Комисија финансира из сопствених прихода у складу са Законом, али се неутрошена средства у текућој години, преносе у буџет на крају те године, што значи да Комисија сваку следећу годину почиње од нуле у финансијском смислу, односно да не може уопште да изврши законску обавезу повраћаја камате. Потреба да се хитно укине ова одредба истицана је и у Извештају Европске комисије о напретку Републике Србије за 2012. годину и у извештају UNCTAD о стању заштите конкуренције у Србији.

Члан 10.

Комисија за заштиту конкуренције може, у оквиру поступка који је покренут због основане сумње у повреду правила члана 10. и/или 16. овог закона, да прихвати обавезе које странке против којих се води поступак предложи у циљу отклањања могуће повреде. Ако Комисија предложене обавезе прихвати, странке су дужне да те обавезе и испуне, а Комисија да провери да ли су обавезе у целини испуњене у временском периоду којег је сама одредила. Посебним закључком се одређује обим обавеза, рокови за њихово испуњење и начин извештавања о истом, као и рок у којем ће се проверавати испуњавање обавеза. Даном доношења закључка, поступак се прекида.

Предложене обавезе могу бити или мере понашања или структурне мере, у зависности од појавних облика могућих повреда и примереног начина њиховог отклањања. У случају да странка све обавезе испуни у року и на начин у складу са одредбама закључка, поступак се обуставља по истеку рока који не може бити дужи од пет година. У случају да странка не испуни обавезе у обиму, или на начин и у року у складу са одредбама закључка, поступак се наставља, а Комисија по окончању поступка може изрећи и управне мере, у складу са одредбама члана 57. Закона односно мере отклањања повреда конкуренције, у складу са одредбама члана 59. закона. Циљ увођења овог института је економичност поступка, јер Комисија није дужна да пре

доношења закључка утврди постојање повреде, што значи да је поступак доста бржи и примеренији нарочито за динамичније секторе; на овај начин је могуће знатно брже решавати евентуалне проблеме на тржишту. Комисија није у обавези да предложене обавезе прихвати, поготову у случају када је већ утврђена повреда закона. Комисија ће, пре прихватања предложених обавеза, путем тржишног теста, проверити да ли су предложене обавезе сразмерне и примерене за отклањање могућих повреда. Тренутно важећи члан 58. Закона о заштити конкуренције не пружа овакву могућност. Поред тога, ни рок од шест месеци није адекватан за остваривање економичности поступка и отклањања услова за могуће повреде закона. Званична статистика Европске Уније, из које произлази да се овај начин прихватања обавеза и тиме повезаног прекида поступка примењује у више од 60 % случајева указује на то да је овај институт делотворан начин отклањања повреда правила конкуренције. Наиме, од увођења института дан 1.5.2004 па закључно са 10.4 2013, Европска комисија је у 15 случајева донела одлуке о забрани, а у 27 случајева одлуке о прекиду поступка и прихватању предложених обавеза.

Члан 11.

Поново је предвиђена могућност укидања или поништавања решења у одређеним случајевима које Закон о заштити конкуренције није обухватио.

Члан 12.

Брисана је у члану 65. став 1. реч „та“, јер је потпуно мењала смисао ове одредбе и упућивала на погрешан закључак у погледу различитих случајева у којима је Комисија надлежна да покрене испитни поступак.

Такође је продужен је рок за доношење решења у испитном поступку. Обавеза Комисије је била да сходно одредби члана 62. став 4. Закона, донесе решење у року од три месеца од дана покретања поступка по службеној дужности, иначе се сматра да је концентрација одобрена. Уочено је да је рок од 3 месеца превише кратак, с обзиром да се у испитном поступку испитују концентрације учесника на тржишту чији је тржишни удео већи од 40%. Величина и снага ових учесника на тржишту и ефекти које концентрација може да изазове на тржишту, захтевају сложене економске анализе, којима мора да претходи прикупљање података од њихових конкурената, добављача, купаца, државних органа итд. Овај рок је нарочито кратак у ситуацији када се концентрација може одобрити само условно, па странка може сама да предложи посебне услове које је спремна да прихвати да би концентрација била одобрена. У тој ситуацији, овако кратак рок није ни у интересу странке, па је стога он продужен на 4 месеца.

Члан 13.

Прецизиран је моменат који означава почетак рока за поступање Комисије, у том смислу што се он јасно доводи у везу како са самим законом тако и подзаконским актом, Уредбом о садржини и начину подношења пријаве концентрације („Службени гласник Републике Србије”, број 89/2009), јер би се иначе непрецизно дефинисани рокови у пракси могли злоупотребити. Стога се предложеном изменом јасно утврђује да рок почиње да тече од подношења потпуне пријаве. У складу са наведеним, предвиђено је и да се закључком председника Комисије одбацује непотпуна пријава. Такође је поново предвиђена могућност поништавања решења у одређеним случајевима које Закон о заштити конкуренције није обухватио.

Члан 14.

Измењен је рок застарелости за изрицање и наплату изречене мере заштите конкуренције. Предложеном изменом и допуном овог члана извршено је раздвајање застарелости која се односи на поступак утврђивања повреде и одређивања мере заштите конкуренције (изрицање) и поступак наплате мере заштите конкуренције. Одредбе су практично само усклађене са одговарајућим одредбама чл.25. и 26. Уредбе ЕУ 1/2003, којом се уређује примена правила конкуренције предвиђених чл. 81 и 82 Уговора о Европској Заједници. Прописани рок застарелости од три године од дана извршења повреде конкуренције показао се као сувише кратак. Имајући у виду сложеност поступка, а нарочито тешкоће у откривању повреда конкуренције, судску контролу решења, као и евентуални поступак принудне наплате ове мере, Комисија је оценила да се ради о изузетно кратком року. Дужи рокови застарелости прописани су законима у поступцима за кажњиве радње чија друштвена опасност и противправност није ништа већа и значајнија од радњи повреда конкуренције, као што су петогодишњи рокови застарелости за прекршаје у области царина, промета роба и услуга, пореских и других прописа. У складу са наведеним, овај закон би, уколико се не изврше предложене измене, онемогућио наплату новчаног износа мере заштите конкуренције. Оцену да је рок застарелости сувише кратак истицали су и представници ЕК на састанцима Пододбора за унутрашње тржиште, као и UNCTAD у свом извештају о стању заштите конкуренције у Србији.

Члан 15.

Одредбом која се односи на одређивање мере процесног пенала, обухваћено и понашање оних учесника на тржишту који не поступе по захтеву Комисије да јој доставе или саопште тражене податке или јој доставе или саопште нетачне или лажне податке, у току спровођења секторских анализа. С обзиром да се ради о повереним пословима Комисије који су од изузетног значаја за испитивање услова на тржишту и уочавање неправилности или могућих повреда конкуренције, одговорност и обавезе учесника на тржишту требало би и да буду санкционисане на одговарајући начин.

Члан 16.

Питање надлежности суда је од великог значаја за судску контролу аката Комисије и обезбеђивање адекватне правне заштите за странке у поступку пред Комисијом. Иако је акт којим се решава питање постојања повреде конкуренције, односно одређује прописана управна мера, по својој правној природи управни акт, да се доноси у посебном управном поступку и да се његова законитост испитује у управном спору, може се истовремено уочити да је чињенични склоп на основу којег се акт доноси, претежно привредноправног карактера, да садржи сложена економска питања на која је потребно дати поуздан одговор у поступку судске контроле. Поверавањем надлежности над испитивањем аката Комисије Привредном апелационом суду, обезбедили би се адекватнији услови за испитивање чињеница у конкретној правној ствари, док би се поступак по тужби одвијао у складу са правилима управног спора.

Члан 17.

Ставом првим у тачки 4. и тачки 5., продужен је рок за поступање суда на 3 месеца и то почев од дана када је суд примио одговор на тужбу са списима предмета односно од безуспешног протеча тог рока (у ситуацији када тужена Комисија не би доставила одговор односно списе). Овим се омогућава више времена суду за разматрање предмета и одлучивање, што може допринети чешћем одржавању расправе

пред судом а тиме и ефикаснијој заштити права странака у поступку и остваривање начела саслушања странака. Рок за давање одговора је изједначен са роком за подношење тужбе (30 дана од дана пријема тужбе на изјашњење), с обзиром да је досадашња пракса показала да тужилац доставља нове доказе, анализе и слично, тек уз тужбу, па се овим омогућава туженој Комисији да оцени ове доказе, изнесе своју аргументацију, што даље може допринети већем броју потврђених одлука Комисије.

Ставом другим, у тачки 6. и тачки 7., прописује се рок за поступање Врховног касационог суда (ВКС). Ово стога што ВКС одлучује по ванредном правном леку – захтеву за преиспитивање судске одлуке, али у пракси, овај лек се улаже редовно, с обзиром да не постоји двостепеност у погледу одлука Управног суда. Прописивањем рока, остварује се већи степен правне сигурности, с обзиром да се пред ВКС добија правоснажна одлука, те је интерес да се што је могуће више скрати неизвесност у погледу даље правне „судбине“ правоснажне одлуке. Осим тога, извршење решења Комисије се мора спровести најкасније по правоснажности, тако да, у случају поништаја одлуке или умањења износа мере заштите конкуренције од стране ВКС-а, камата почиње да тече од дана извршења решења, односно за сво време док ВКС одлучује по ванредном правном леку. Из овога произлази да се бржим поступањем ВКС-а, умањује и износ камате.

Прописивањем рокова, законодавац упућује суд да је нужна хитност у поступању, с обзиром на природу спора, што доприноси већој правној сигурности странака у поступку пред судом.

Члан 18.

предвиђено је да ће се поступци који нису окончани до дана ступања на снагу овог закона, наставити по одредбама овог закона, имајући при томе у виду да се појединим одредбама којима се регулише поступак пред Комисијом омогућава ефикасније спровођење закона.

Члан 19.

Садржи датум ступања на снагу овог закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА ПРИМЕНУ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку неопходно је ради спречавања негативних последица на рад органа и обезбеђивање услова за јачање правне сигурности учесника на тржишту.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Предвиђена решења у Закону требало би додатно да допринесу даљем стимулисању појаве нових привредних субјеката на тржишту и саму тржишну конкуренцију, јер је циљ самог закона управо заштита конкуренције ради подстицања економске ефикасности и обезбеђивања равноправности учесника на тржишту.

ЗАКОН О ЗАШТИТИ КОНКУРЕНЦИЈЕ

Доминантан положај на тржишту

Члан 15.

~~Доминантан положај на релевантном тржишту има учесник на тржишту који нема конкуренцију или је конкуренција безначајна, односно који има значајно бољи положај у односу на конкуренте узимајући у обзир величину тржишног удела, економску и финансијску снагу, приступ тржиштима снабдевања и дистрибуције, као и правне или чињеничне препреке за приступ других учесника тржишту.~~

~~Претпоставка је да учесник на тржишту има доминантан положај, ако је његов тржишни удео на релевантном тржишту 40% или више.~~

~~Претпоставка је да су два или више учесника на тржишту у доминантном положају ако између њих не постоји значајна конкуренција и ако је њихов укупан тржишни удео 50% или више (колективна доминација).~~

~~Ако учесник, односно учесници на тржишту немају тржишни удео из ст. 2. и 3. овог члана, терет доказивања постојања доминантног положаја сноси Комисија.~~

ДОМИНАНТАН ПОЛОЖАЈ ИМА УЧЕСНИК НА ТРЖИШТУ КОЈИ, ЗБОГ СВОЈЕ ТРЖИШНЕ СНАГЕ, МОЖЕ ДА ПОСЛУЈЕ НА РЕЛЕВАНТНОМ ТРЖИШТУ У ЗНАЧАЈНОЈ МЕРИ НЕЗАВИСНО У ОДНОСУ НА СТВАРНЕ ИЛИ ПОТЕНЦИЈАЛНЕ КОНКУРЕНТЕ, КУПЦЕ, ДОБАВЉАЧЕ ИЛИ ПОТРОШАЧЕ.

ТРЖИШНА СНАГА УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ СЕ УТВРЂУЈЕ У ОДНОСУ НА РЕЛЕВАНТНЕ ЕКОНОМСКЕ И ДРУГЕ ПОКАЗАТЕЉЕ, А НАРОЧИТО:

- 9) СТРУКТУРУ РЕЛЕВАНТНОГ ТРЖИШТА И ТРЖИШНИ УДЕЛЕ;
- 10) СТВАРНЕ И ПОТЕНЦИЈАЛНЕ КОНКУРЕНТЕ;
- 11) ЕКОНОМСКУ И ФИНАНСИЈСКУ СНАГУ;
- 12) СТЕПЕН ВЕРТИКАЛНЕ ИНТЕГРИСАНОСТИ;
- 13) ПРЕДНОСТИ У ПРИСТУПУ ТРЖИШТИМА СНАБДЕВАЊА И ДИСТРИБУЦИЈЕ;
- 14) ПРАВНЕ ИЛИ ЧИЊЕНИЧНЕ ПРЕПРЕКЕ ЗА ПРИСТУП ДРУГИХ УЧЕСНИКА ТРЖИШТУ;
- 15) СНАГА КУПЦА;
- 16) ТЕХНОЛОШКЕ ПРЕДНОСТИ, ПРАВА ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ СВОЈИНЕ.

ПРЕТПОСТАВЉА СЕ ДА УЧЕСНИК НА ТРЖИШТУ ИМА ДОМИНАНТАН ПОЛОЖАЈ НА РЕЛЕВАНТНОМ ТРЖИШТУ АКО ЈЕ ЊЕГОВ ТРЖИШНИ УДЕО 40% ИЛИ ВИШЕ.

ДВА ИЛИ ВИШЕ ПРАВНО НЕЗАВИСНА УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ, ЧИЈИ ЈЕ УДЕО 50% ИЛИ ВИШЕ, МОГУ ДА ИМАЈУ ДОМИНАНТАН ПОЛОЖАЈ АКО СУ ПОВЕЗАНИ ЕКОНОМСКИМ ВЕЗАМА ТАКО ДА НА РЕЛЕВАНТНОМ ТРЖИШТУ ЗАЈЕДНИЧКИ НАСТУПАЈУ ИЛИ ДЕЛУЈУ КАО ЈЕДАН УЧЕСНИК (КОЛЕКТИВНА ДОМИНАЦИЈА)

Појам концентрације

Члан 17.

Концентрација учесника на тржишту настаје у случају:

1) спајања и других статусних промена у којима долази до припајања учесника на тржишту у смислу закона којим се уређује положај привредних друштава;

~~2) етицања од стране једног или више учесника на тржишту, непосредне или посредне контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над другим учесником или више учесника на тржишту;~~ **СТИЦАЊА ОД СТРАНЕ ЈЕДНОГ ИЛИ ВИШЕ УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ, НЕПОСРЕДНЕ ИЛИ ПОСРЕДНЕ КОНТРОЛЕ У СМИСЛУ ЧЛАНА 5. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА НАД ДРУГИМ УЧЕСНИКОМ НА ТРЖИШТУ ИЛИ ВИШЕ УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ, ИЛИ ДЕЛОМ, ОДНОСНО ДЕЛОВИМА ДРУГИХ УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ;**

3) заједничког улагања од стране два или више учесника на тржишту у циљу стварања новог учесника на тржишту или стицања заједничке контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над постојећим учесником на тржишту, који послује на дугорочној основи и има све функције независног учесника на тржишту.

Сматраће се једном концентрацијом две или више трансакција између истих учесника на тржишту, извршених у временском периоду краћем од две године, при чему се као време њеног настанка узима дан извршења последње трансакције.

Финансијски план

Члан 32.

Финансирање рада Комисије врши се у складу са финансијским планом који за сваку годину доноси Комисија и подноси Влади ради добијања сагласности најкасније до 1. новембра текуће године за наредну годину.

Ако финансијски план не буде донет на начин из става 1. овог члана пре почетка године за коју се финансијски план доноси, финансирање рада Комисије се врши највише до висине укупно извршених расхода у претходној години, сразмерно периоду до добијања сагласности на финансијски план.

~~Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Комисије, као и елементи за одређивање трошкова зарада.~~ **ФИНАНСИЈСКИМ ПЛАНОМ УТВРЂУЈУ СЕ УКУПНИ ПРИХОДИ И РАСХОДИ КОМИСИЈЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И ИЗДВАЈАЊА ЗА СРЕДСТВА РЕЗЕРВИ.**

Укупни расходи Комисије обухваћени финансијским планом не могу бити већи од трошкова потребних за успешно остваривање надлежности Комисије.

~~Ако се годишњим обрачуном прихода и расхода Комисије утврди да су укупно остварени приходи Комисије већи од остварених расхода, разлика средстава уплаћује се у буџет Републике Србије.~~ **АКО СЕ ГОДИШЊИМ ОБРАЧУНОМ ПРИХОДА И РАСХОДА УТВРДИ ДА СУ УКУПНО ОСТВАРЕНИ ПРИХОДИ КОМИСИЈЕ VEЋИ ОД ОСТВАРЕНИХ РАСХОДА, РАЗЛИКА СЕ НАКОН ИЗДВАЈАЊА СРЕДСТАВА ЗА РЕЗЕРВЕ, УПЛАЋУЈЕ У БУЏЕТ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Уколико је остваривањем прихода угрожено редовно извршавање расхода Комисије, Комисија обавештава Владу и предлаже мере из своје надлежности у циљу уравнотежења прихода и расхода, што укључује и могућност издвајања средстава из буџета Републике Србије.

Финансијско пословање Комисије је предмет ревизије Државне ревизорске институције.

Комисија објављује завршни рачун најкасније три месеца по завршетку финансијске године.

Одлуке које доноси Комисија

Члан 38.

О повреди конкуренције, о појединачном изузећу и одобрењу или забрани концентрације, Комисија доноси решења.

Пре доношења решења у поступку због повреде конкуренције, Комисија ће обавестити странку о битним чињеницама, доказима и осталим елементима на којима ће засновати решење и позвати је да се изјасни у остављеном року.

Саставни део решења којим је утврђена повреда конкуренције је одлука о мери заштите конкуренције, односно друга управна мера коју одређује Комисија у складу са овим законом.

Решење Комисије је коначно, а против њега се може покренути управни спор.

О питањима у вези са управљањем поступком, привременим мерама и извођењем доказа, доноси се закључак.

Закључак се писмено саставља у случају када је потребно да се достави странци или трећем лицу, односно ради објављивања.

Закључак о извођењу доказа доноси службено лице које води поступак, ако овим законом није другачије прописано.

~~Против закључка допуштена је посебна жалба, ако овим законом није другачије прописано.~~ ПРОТИВ ЗАКЉУЧКА ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА НИЈЕ ДОПУШТЕНА ПОСЕБНА ЖАЛБА, ОСИМ АКО ОВИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ПРОПИСАНО.

~~По жалби против закључка који доноси службено лице, одлучује председник Комисије, а по жалби против закључка који доноси председник Комисије, одлучује Савет.~~

Жалба против закључка не одлаже његово извршење.

Заштићени подаци

Члан 45.

На захтев странке, лица које је подносилац иницијативе за испитивање повреде конкуренције или трећег лица које је доставило, односно ставило на увид тражене податке у поступку, може се одредити мера заштите извора података или одређених података (заштићени подаци), ако се оцени да је интерес подносиоца тог захтева оправдан и да је по значају битно већи у односу на интерес јавности у погледу предмета тог захтева.

Подносилац захтева из става 1. овог члана, дужан је да у захтеву учини вероватним могућност настанка знатне штете због откривања извора података, односно података на које се захтев односи.

~~Закључак о заштити извора података и заштити података доноси председник Комисије.~~ О ЗАХТЕВУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОДЛУЧУЈЕ ЗАКЉУЧКОМ ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ, А ПРОТИВ ЗАКЉУЧКА КОЈИМ СЕ ЗАХТЕВ ОДБАЦУЈЕ ИЛИ ОДБИЈА ДОПУШТЕНА ЈЕ ПОСЕБНА ЖАЛБА О КОЈОЈ ОДЛУЧУЈЕ САВЕТ.

Заштићени подаци немају својство информације од јавног значаја у смислу закона којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја.

~~2. Посебне одредбе о поступку због повреде конкуренције~~

Секторске анализе

Члан 47.

У случајевима када кретање цена или друге околности указују на могућност ограничавања, нарушавања или спречавања конкуренције, Комисија може анализирати стање конкуренције у одређеној грани привреде или одређене категорије споразума у различитим гранама привреде (секторске анализе).

У циљу спровођења секторских анализа у смислу става 1. овог члана, Комисија може захтевати од учесника на тржишту да доставе све неопходне податке или документа и може спроводити сва неопходна истраживања.

Комисија може нарочито да захтева од учесника на тржишту да доставе све споразуме, одлуке или обавештења у погледу усаглашених пракси.

Комисија је дужна да објави извешај о спроведеним секторским анализама на погодан начин, а нарочито на својој интернет страни и може позвати учеснике на тржишту да дају своје коментаре у погледу извештаја.

2. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ПОСТУПКУ ЗБОГ ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ

Овлашћења код спровођења увиђаја

Члан 52.

Службено лице које спроводи увиђај може:

1) ући и прегледати пословне просторије, возила, земљиште и друге просторије у седишту странке и осталим местима где странка или треће лице обављају пословне и друге активности;

2) извршити проверу пословних и других докумената, без обзира на начин на који се та документа чувају;

3) одузети, копирати или скенирати пословну документацију, а уколико због техничких разлога то није могуће, овлашћено лице може одузети пословну документацију и задржати је онолико колико је потребно да се направе копије те документације;

4) запечатити све пословне просторије и пословна документа за време увиђаја;

5) узимати од заступника странке или њених запослених усмене или писмене изјаве, као и документа о чињеницама које су предмет увиђаја, а ако је неопходна писмена изјава, овлашћено лице мора одредити датум до којег таква изјава мора бити достављена;

б) обављати остале радње у складу са циљевима поступка.

Странци се мора обезбедити могућност присуства увиђају, ако то она захтева, осим ако је захтев усмерен на одуговлачење или отежавање поступка.

Привремене мере

Члан 56.

Ако постоји опасност од наступања ненадокнадиве штете за лица на која се непосредно односе радње или акти који су предмет поступка, Комисија може закључком да наложи престанак вршења одређених радњи или примене акта, односно

обавезу предузимања радњи којима се спречавају или отклањају њихове штетне последице.

~~Закључак из става 1. овог члана доноси председник Комисије. ЗАКЉУЧАК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ПРОТИВ КОГА ЈЕ ДОПУШТЕНА ПОСЕБНА ЖАЛБА, ДОНОСИ ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ, А ПО ЖАЛБИ ПРОТИВ ЗАКЉУЧКА ОДЛУЧУЈЕ САВЕТ.~~

Привремене мере из става 1. овог члана могу трајати до доношења решења у том поступку.

Управне мере које одређује Комисија

Члан 57.

Ако Комисија утврди повреду конкуренције, односно другу повреду овог закона, одредиће меру заштите конкуренције, меру отклањања повреде конкуренције, односно другу управну меру прописану овим законом.

Приликом одређивања висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције, односно процесног пенала, узимају се у обзир намера, тежина, последице и трајање утврђене повреде конкуренције.

Наплата новчаног износа одређене управне мере врши се у корист буџета Републике Србије.

~~У случају умањења износа или укидања управне мере на терет буџета Републике могу се вршити исплате само до нивоа средстава која су по основу те управне мере уплаћена у буџет Републике Србије. ПРИНУДНО ИЗВРШЕЊЕ МЕРЕ ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ ОДНОСНО ПРОЦЕСНОГ ПЕНАЛА, КАО И ПОВРАЋАЈ СРЕДСТАВА У СЛУЧАЈУ ЊИХОВОГ УМАЊЕЊА ИЛИ ПОНИШТАЈА ОДЛУКОМ СУДА, СПРОВОДИ ПОРЕСКА УПРАВА У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИ УРЕЂУЈУ НАПЛАТУ ПОРЕЗА.~~

~~Камате и остали трошкови који настану у случају умањења износа или укидања управне мере, исплаћују се на терет средстава Комисије.~~

За мере одређене против облика удруживања учесника на тржишту, солидарно одговарају сви удружени учесници, који могу заједнички, односно појединачно да плате обавезу, у случају да облик удруживања није у могућности да изврши плаћање или не поседује своја сопствена средства.

~~Ако странка не плати новчани износ одређене мере у остављеном року из решења, принудну наплату спроводи пореска управа по правилима принудне наплате пореза.~~

Влада ближе прописује критеријуме за одређивање висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције и процесног пенала, начин и рокове тог плаћања и ближе прописује услове одређивања мера из става 1. овог члана.

Прекид поступка

Члан 58.

~~Комисија може донети закључак о прекиду поступка који је покренут по службеној дужности ако је конкуренција повређена у незнатној мери, а странка се обавезе да неће наставити или поновити радњу или акт којим се битно ограничава, нарушава или спречава, конкуренција, односно да ће надокнадити или отклонити проузроковану штету.~~

~~Прекид поступка из става 1. овог члана може трајати најдуже шест месеци.~~

~~О поступању по обавези из става 1. овог члана, Комисија води рачуна по службеној дужности.~~

~~Ако странка против које се води поступак не испуни или прекрши преузете обавезе пре истека рока од шест месеци или у међувремену учини нову повреду конкуренције, Комисија ће наставити поступак.~~

~~Закључак о прекиду поступка, односно наставку поступка, доноси председник Комисије.~~

КОМИСИЈА МОЖЕ ДОНЕТИ ЗАКЉУЧАК О ПРЕКИДУ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊА ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ, КОЈИМ СЕ ОДРЕЂУЈЕ МЕРА ИЗ ЧЛАНА 59. ОВОГ ЗАКОНА, АКО СТРАНКА ПРЕДЛОЖИ ПОРАВНАЊЕ И У ТУ СВРХУ ПОНУДИ УСЛОВЕ И РОКОВЕ ЗА ИЗВРШЕЊЕ МЕРЕ.

ПРЕДЛОГ ЗА ПОРАВНАЊЕ СТРАНКА МОЖЕ СТАВИТИ У РОКУ ОД ГОДИНУ ДАНА ОД ПОКРЕТАЊА ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊА ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ, ОДНОСНО У РОКУ ЗА ИЗЈАШЊЕЊЕ ИЗ ЧЛАНА 38. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, У ЗАВИСНОСТИ КОЈИ РОК РАНИЈЕ ПРОТИЧЕ.

АКО КОМИСИЈА УТВРДИ ДА ЈЕ ВЕРОВАТНО ДА ЋЕ СЕ НА ОСНОВУ ПРЕДЛОЖЕНИХ УСЛОВА ОТКЛОНИТИ, ОДНОСНО СПРЕЧИТИ ПОНОВНО НАСТУПАЊЕ ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ, ЗАКЉУЧКОМ ЋЕ ОДРЕДИТИ МЕРУ НА ОСНОВУ ДАТОГ ПРЕДЛОГА, С ТИМ ДА КОМИСИЈА НИЈЕ У ПОТПУНОСТИ ВЕЗАНА ЗА УСЛОВЕ ИЗ ПРЕДЛОГА.

ЗАКЉУЧКОМ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА СЕ ОДРЕЂУЈЕ РОК ЗА ИЗВРШЕЊЕ МЕРЕ И ЗА ДОСТАВУ ДОКАЗА О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ИЗ МЕРЕ.

ЗАКЉУЧАК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА СЕ ДОНОСИ АКО СТРАНКА У ПОТПУНОСТИ САРАЂУЈЕ У ПОСТУПКУ ПРЕД КОМИСИЈОМ, КАО И ДРУГИМ СЛУЧАЈЕВИМА КАДА КОМИСИЈА УТВРДИ ДА ПОСТОЈЕ ОПРАВДАНИ РАЗЛОЗИ У ПОГЛЕДУ ЕКОНОМИЧНОСТИ ПОСТУПКА.

ПОСТУПАК ЋЕ СЕ НАСТАВИТИ, У РОКУ НЕ ДУЖЕМ ОД ПЕТ ГОДИНА ОД ДАНА ИЗВРШЕЊА РАДЊЕ, ОДНОСНО ОД ПОСЛЕДЊЕГ ДАНА ВРЕМЕНСКОГ ПЕРИОДА ИЗВРШЕЊА РАДЊЕ, АКО:

4) СЕ БИТНО ПРОМЕНЕ ОКОЛНОСТИ НА КОЈИМА СЕ ЗАСНИВАО ЗАКЉУЧАК О ПРЕКИДУ ПОСТУПКА;

5) СТРАНКА НЕ ИСПУНИ ОБАВЕЗЕ ИЗ МЕРЕ, ОДНОСНО НЕ ДОСТАВИ ОДГОВАРАЈУЋЕ ДОКАЗЕ О ТОМЕ;

6) ЈЕ ЗАКЉУЧАК О ПРЕКИДУ ПОСТУПКА ДОНЕТ НА ОСНОВУ НЕТАЧНИХ ИЛИ НЕИСТИНИТИХ ПОДАТАКА КОЈЕ ЈЕ ДОСТАВИЛА СТРАНКА.

О ПОСТУПАЊУ СТРАНКЕ ПО ЗАКЉУЧКУ О ПРЕКИДУ ПОСТУПКА, КОМИСИЈА ВОДИ РАЧУНА ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ.

ЗАКЉУЧАК О ПРЕКИДУ ПОСТУПКА, ОДНОСНО НАСТАВКУ ПОСТУПКА, ДОНОСИ САВЕТ КОМИСИЈЕ.

Одлучивање по захтеву за појединачно изузеће

Члан 60.

Решење по захтеву за појединачно изузеће рестриктивног споразума доноси се у року од 60 дана од дана подношења захтева.

Решење о појединачном изузећу нарочито садржи период трајања појединачног изузећа, као и услове изузећа.

Странка може захтевати продужење периода трајања појединачног изузећа посебним захтевом који се подноси најкасније два месеца пре истека тог периода.

По захтеву из става 3. овог члана, могу да се одреде исти или различити услови и период трајања појединачног изузећа.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КОМИСИЈА МОЖЕ ДА УКИНЕ АКО СЕ ИЗМЕНЕ УСЛОВИ ПОД КОЈИМА ЈЕ ИЗУЗЕЋЕ ОДОБРЕНО, ОДНОСНО ДА ПОНИШТИ АКО СЕ ИЗУЗЕЋЕ ЗАСНИВА НА НЕТАЧНИМ ИЛИ НЕИСТИНИТО ПРИКАЗАНИМ ЧИЊЕНИЦАМА ИЛИ АКО СЕ ИЗУЗЕЋЕ ЗЛОУПОТРЕБЉАВА.

За издавање решења по поднетом захтеву из ст. 1. и 3. овог члана подносилац захтева плаћа накнаду у висини утврђеној Тарифником из члана 31. став 2. овог закона.

Испитивање концентрације по службеној дужности

Члан 62.

Комисија може, по сазнању за спроведену концентрацију, спровести испитивање концентрације ако утврди да заједнички тржишни удео учесника у концентрацији на тржишту Републике Србије износи најмање 40 %, односно ако основано претпостави да та концентрација не испуњава услове дозвољености из члана 19. овог закона, као и у случају друге концентрације која није одобрена у складу са овим законом.

Ако се током поступка испитивања пријаве концентрације утврди да су испуњени услови за поступак испитивања по службеној дужности из става 1. овог члана, поступак ће се наставити по службеној дужности на основу закључка који доноси председник Комисије.

Терет доказивања постојања тржишног удела и услова из става 1. овог члана је на Комисији.

Комисија је дужна да донесе решење у поступку испитивања концентрације у року од ~~три~~ ЧЕТИРИ месеца од дана покретања поступка по службеној дужности.

Одлуке у поступку испитивања концентрације

Члан 65.

~~Комисија је дужна да донесе решење по пријави концентрације у року од месец дана од дана подношења пријаве у складу са чланом 37. овог закона, односно закључак о спровођењу испитног поступка из члана 62. став 2. овог закона.~~ КОМИСИЈА ЈЕ ДУЖНА ДА ДОНЕСЕ РЕШЕЊЕ ПО ПРИЈАВИ КОНЦЕНТРАЦИЈЕ У РОКУ ОД МЕСЕЦ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПОТПУНЕ ПРИЈАВЕ У СМИСЛУ ПРОПИСА ИЗ ЧЛАНА 63. СТАВ 4. ОВОГ ЗАКОНА, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 37. ОВОГ ЗАКОНА, ОДНОСНО ЗАКЉУЧАК О СПРОВОЂЕЊУ ИСПИТНОГ ПОСТУПКА ИЗ ЧЛАНА 62. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА.

Ако Комисија не донесе решење по пријави у року из става 1. овог члана, односно не донесе решење у поступку испитивања концентрације по службеној дужности у року из члана 62. став 4. овог закона, сматра се да је концентрација одобрена.

Комисија ће решењем одобрити концентрацију која испуњава услове дозвољености у смислу члана 19. овог закона, односно забранити у супротном.

~~Ако се утврди да пријава не испуњава услове из члана 61. овог закона, пријава се одбацује закључком који доноси председник Комисије.~~ АКО СЕ УТВРДИ ДА ПРИЈАВА НЕ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ИЗ ЧЛАНА 61. ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ ДА ПОДНОСИЛАЦ НИЈЕ ИЗВРШИО ДОПУНУ НЕПОТПУНЕ ПРИЈАВЕ ПО НАЛОГУ КОМИСИЈЕ, ПРИЈАВА СЕ ОДБАЦУЈЕ ЗАКЉУЧКОМ КОЈИ ДОНОСИ ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КОМИСИЈА МОЖЕ ДА ПОНИШТИ АКО ЈЕ РЕШЕЊЕ ДОНЕТО НА ОСНОВУ НЕТАЧНИХ ИЛИ НЕИСТИНИТО ПРИКАЗАНИХ ЧИЊЕНИЦА.

За издавање решења по пријави концентрације, подносилац плаћа накнаду у висини утврђеној Тарифником из члана 31. став 2. овог закона.

Мера заштите конкуренције

Члан 68.

Учеснику на тржишту одредиће се мера заштите конкуренције, у облику обавезе плаћања новчаног износа у висини највише 10 % од укупног годишњег прихода, обрачунатог у складу са чланом 7. овог закона, ако:

1) злоупотреби доминантан положај на релевантном тржишту у смислу члана 16. овог закона;

2) закључи или изврши рестриктивни споразум у смислу члана 10. овог закона, односно рестриктивни споразум који није изузет у смислу члана 60. овог закона;

3) не изврши, односно не спроведе мере отклањања повреде конкуренције, односно меру деконцентрације у смислу чл. 59. и 67. овог закона;

4) спроведе концентрацију супротно обавези прекида у смислу члана 64. овог закона, односно за коју није издато одобрење за спровођење концентрације у смислу члана 65. овог закона.

Рок за плаћање износа мере заштите конкуренције одређује се истим решењем којим је одређена та мера и не може бити краћи од три месеца, нити дужи од годину дана од дана пријема решења.

~~Мера заштите конкуренције не може се одредити нити наплатити протеком три године од дана извршења радње или пропуштања испуњења обавезе, односно од последњег дана временског периода извршења радње из става 1. овог члана.~~ МЕРА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ НЕ МОЖЕ СЕ ОДРЕДИТИ ПРОТЕКОМ ПЕТ ГОДИНА ОД ДАНА ИЗВРШЕЊА РАДЊЕ ИЛИ ПРОПУШТАЊА ИСПУЊЕЊА ОБАВЕЗЕ, ОДНОСНО ОД ПОСЛЕДЊЕГ ДАНА ВРЕМЕНСКОГ ПЕРИОДА ИЗВРШЕЊА РАДЊЕ ИЗ СТАВА СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ЗАСТАРЕЛОСТ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ПРЕКИДА СЕ СВАКОМ РАДЊОМ КОМИСИЈЕ ПРЕДУЗЕТОМ РАДИ УТВРЂИВАЊА РАДЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА И ОДРЕЂИВАЊА МЕРЕ ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ. КАДА КОМИСИЈА ВОДИ ПОСТУПАК ПРОТИВ ВИШЕ УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ ИЛИ УДРУЖЕЊА УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ, ЗАСТАРЕЛОСТ СЕ ПРЕКИДА ДАНОМ КАДА ЈЕ БИЛО КОМ ОД УЧЕСНИКА НА ТРЖИШТУ КОЈИ ИМА ПОЛОЖАЈ СТРАНКЕ У ПОСТУПКУ ДОСТАВЉЕН ПОДНЕСАК КОМИСИЈЕ.

ПОСЛЕ СВАКОГ ПРЕКИДА, ЗАСТАРЕЛОСТ ПОЧИЊЕ ПОНОВО ДА ТЕЧЕ, АЛИ СЕ ПОСТУПАК ИСПИТИВАЊА ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ НЕ МОЖЕ ВОДИТИ ПРОТЕКОМ ДВОСТРУКОГ ПЕРИОДА УТВРЂЕНОГ СТАВОМ 3. ОВОГ ЧЛАНА.

МЕРА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ НЕ МОЖЕ СЕ НАПЛАТИТИ ПРОТЕКОМ ПЕТ ГОДИНА ОД ДАНА ИЗВРШНОСТИ РЕШЕЊА КОМИСИЈЕ, ОДНОСНО ОДЛУКЕ СУДА, АКО ЈЕ ПОКРЕНУТ УПРАВНИ СПОР. ЗАСТАРЕЛОСТ СЕ ПРЕКИДА СВАКОМ РАДЊОМ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ПРЕДУЗЕТОМ РАДИ НАПЛАТЕ МЕРЕ ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ

ПОСЛЕ СВАКОГ ПРЕКИДА, ЗАСТАРЕЛОСТ ПОЧИЊЕ ПОНОВО ДА ТЕЧЕ, АЛИ СЕ ПОСТУПАК НАПЛАТЕ НЕ МОЖЕ ВОДИТИ ПРОТЕКОМ ДВОСТРУКОГ ПЕРИОДА УТВРЂЕНОГ СТАВОМ 6. ОВОГ ЧЛАНА.

Мера процесног пенала

Члан 70.

Учеснику на тржишту одређује се мера плаћања процесног пенала у износу од 500 евра до 5.000 евра за сваки дан понашања супротно налогу Комисије датом у поступку, односно непоступања по том налогу, под условима из члана 57. овог закона, ако:

1) ~~не поступи по захтеву Комисије да јој достави или саопшти тражене податке или јој достави или саопшти нетачне, непотуне или лажне податке у смислу чл. 44. и 48. овог закона~~ НЕ ПОСТУПИ ПО ЗАХТЕВУ КОМИСИЈЕ ДА ЈОЈ ДОСТАВИ ИЛИ САОПШТИ ТРАЖЕНЕ ПОДАТКЕ ИЛИ ЈОЈ ДОСТАВИ ИЛИ САОПШТИ НЕТАЧНЕ, НЕПОТПУНЕ ИЛИ ЛАЖНЕ ПОДАТКЕ У СМИСЛУ ЧЛ. 44, 47. И 48. ОВОГ ЗАКОНА;

2) не поступи по привременој мери из члана 56. овог закона;

3) не поднесе пријаву концентрације у року из члана 63. став 1. овог закона.

Процесни пенал не може да износи више од 10% укупног годишњег прихода обрачунатог у складу са чланом 7. овог закона.

Рок за плаћање процесног пенала одређује се истим решењем којим је одређена та мера и не може бити краћи од једног нити дужи од три месеца од дана пријема решења.

Мера плаћања процесног пенала не може се одредити нити наплатити протеком једне године од дана пропуштања радње из става 1. овог члана

Судска контрола решења Комисије

Члан 71.

Против коначног решења Комисије може се поднети тужба суду у року од 30 дана од дана достављања решења странци, по којој одлучује ~~Управни суд~~ ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД.

Подношење тужбе не одлаже извршење решења.

Комисија може по захтеву подносиоца тужбе да одложи извршење решења до правоснажности судске одлуке, ако би извршење тог решења нанело ненадокнадиву штету за тужиоца, а нарочито ако би вероватно довело до стечаја или престанка обављања пословне делатности тужиоца, под условом да одлагање није противно јавном интересу.

Уз захтев за одлагање подноси се доказ о поднетој тужби.

По захтеву за одлагање извршења одлучује Савет, најкасније до истека рока за плаћање одређеног у решењу.

Судски поступак

Члан 72.

У поступку пред судом ради испитивања законитости решења Комисије, примењују се одредбе закона којим се уређују управни спорови, ако овим законом није другачије прописано.

Законитост решења Комисије, у делу одлуке о висини новчаног износа одређене управне мере, испитује се у односу на услове за ту одлуку прописане овим законом и подзаконским актима.

Ако суд утврди да је оспорено решење Комисије незаконито само у делу који се односи на висину новчаног износа одређене управне мере, по правилу ће пресудом преиначити оспорено решење у том делу, под условима прописаним законом којим се уређују управни спорови.

~~Рок за доставу тужбе са прилозима Комисији на одговор је осам дана од дана пријема у суду, а рок за давање одговора је 15 дана од дана пријема тужбе на изјашњење.~~ РОК ЗА ДОСТАВУ ТУЖБЕ СА ПРИЛОЗИМА КОМИСИЈИ НА ОДГОВОР ЈЕ 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА У СУДУ, А РОК ЗА ДАВАЊЕ ОДГОВОРА ЈЕ 30 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ТУЖБЕ НА ИЗЈАШЊЕЊЕ.

~~Суд ће донети одлуку по тужби најкасније у року од два месеца од пријема тужбе.~~ СУД ЋЕ ДОНЕТИ ОДЛУКУ ПО ТУЖБИ НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 3 МЕСЕЦА ОД ПРИЈЕМА ОДГОВОРА НА ТУЖБУ ОДНОСНО ОД ПРОТЕКА РОКА ЗА ОДГОВОР НА ТУЖБУ.

РОК ЗА ДОСТАВУ ВАНРЕДНОГ ПРАВНОГ СРЕДСТВА СА ПРИЛОЗИМА НА ИЗЈАШЊЕЊЕ ЈЕ 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА У СУДУ, А РОК ЗА ДАВАЊЕ ОДГОВОРА ЈЕ 30 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ВАНРЕДНОГ ПРАВНОГ СРЕДСТВА НА ИЗЈАШЊЕЊЕ.

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД ЋЕ ДОНЕТИ ОДЛУКУ О ВАНРЕДНОМ ПРАВНОМ СРЕДСТВУ НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 3 МЕСЕЦА ОД ПРИЈЕМА ОДГОВОРА НА ВАНРЕДНО ПРАВНО СРЕДСТВО ОДНОСНО ОД ПРОТЕКА РОКА ЗА ОВАЈ ОДГОВОР.

САМОСТАЛНИ ЧЛАНОВИ РАДНЕ ВЕРЗИЈЕ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ КОНКУРЕНЦИЈЕ:

Члан

ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ КОЈИ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА НИЈЕ ОКОНЧАЊ, НАСТАВИЋЕ СЕ ПО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

ИЗУЗЕТАК ЈЕ ОДРЕДБА ЧЛАНА 1. ОВОГ ЗАКОНА, КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ У ПОСТУПКУ КОЈИ ЈЕ ПОКРЕНУТ НАКОН СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

Члан

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ“.